

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST VI. SZERESÉN-UTCA 35. Telefon száma 329.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos

Kossuth Ferencz

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. DALSZÍNHÁZ-UTCA 1. Telefon száma 542.

A függetlenségi párti választók.

Az utolsó választásoknál oly tényeket láttunk, a melyeknek következtetésére felhívjuk a függetlenségi pártokhoz tartozó választók figyelmét.

Sok pártunkhoz tartozó választó szavazott a kormánypárti jelöltre, mert csak ez az új néppárt-nevet helytelenül viselő párt állottak szemben.

Amott voltak liberális férfiak, kik egy nyíltan bevallott program alapján állnak; emitt olyanok voltak, kik programjukkal a hozzájuk csatlakozó népet olyan téré fogják vezetni, a melyet nem lát, és a mely a reakció tere.

Ha magyar hazánk helyzete nem volna sajtószertű, akkor ilyen két párt állván szemben, a magyar népek azzal kellene szavaznia, a mely a szabadelvűséghez közelebb áll, mert a nép csak is a szabadsággal és a szabadság vívmányainak terjedésével lehet boldog.

De hazánk egészen sajtószerű helyzetben van.

A mi pártunk nemcsak hiva a szabadelvű haladásnak; nekünk más és még ennél is fontosabb feladatunk van, oly feladat, melyet nem szabad ugyan a szabadság és a szabadelvűség fogalmaitól elválasztani, de a mely mégis egy még szertebe, még magasabb feladatot képez.

Ez a feladat hazánk állami függetlenségének kivívása.

A függetlenségi anyapárt nagy többsége és az elvált függetlenségi töredék az egyházi politikai törvényjavaslatok mellett szavaztak, tehát a kormányval; de ez az együttszavazás csak azokra a kérdésekre terjedt ki, melyekkel a kormány az országra nézve ódvos vívmányokat akart létesíteni.

Az érdektalálkozásnak vége van, és így vége van az együttszavazás okának is.

Minden pártunk kötelessége létét nyilvánítani, és így a mi pártunkhoz tartozó választóknak létüket nyilvánítani kell.

A létünk nyilvánítása s a létjog gyakorlása magát a létet gyarapítja; és nekünk kötelességünk pártunk létét gyarapítani, hivatunk számát növelni és minden olyan egyezkedéstől tartózkodni, a mely közvetve vagy közvetlenül, pártunk szétbomlására vezetne.

Pártunk létének jogosságát el kell hogy ismerje még a kormánypárt is, mert hazánk helyzetében kell, hogy legyen olyan párt, mely fenntartsa a honszerlelem ideálját, és a mely ösztönözzön, követeljen, mőködjék, nyomást gyakoroljon mindig ugyanabban az irányban; nekünk nem szabad engedni annak az áramlatnak, a mely elvezethetne a mi természetesen terülnőtől; mi ellenzék vagyunk, a mely ellenzék kell, hogy maradjon, míg elveit diadalra nem juttatja.

A függetlenségi anyapárt nagy többsége és az elvált függetlenségi töredék az egyházi politikai törvényjavaslatok mellett szavaztak, tehát a kormányval; de ez az együttszavazás csak azokra a kérdésekre terjedt ki, melyekkel a kormány az országra nézve ódvos vívmányokat akart létesíteni.

Az érdektalálkozásnak vége van, és így vége van az együttszavazás okának is. Minden pártunk kötelessége létét nyilvánítani, és így a mi pártunkhoz tartozó választóknak létüket nyilvánítani kell.

A létünk nyilvánítása s a létjog gyakorlása magát a létet gyarapítja; és nekünk kötelességünk pártunk létét gyarapítani, hivatunk számát növelni és minden olyan egyezkedéstől tartózkodni, a mely közvetve vagy közvetlenül, pártunk szétbomlására vezetne.

Pártunk létének jogosságát el kell hogy ismerje még a kormánypárt is, mert hazánk helyzetében kell, hogy legyen olyan párt, mely fenntartsa a honszerlelem ideálját, és a mely ösztönözzön, követeljen, mőködjék, nyomást gyakoroljon mindig ugyanabban az irányban; nekünk nem szabad engedni annak az áramlatnak, a mely elvezethetne a mi természetesen terülnőtől; mi ellenzék vagyunk, a mely ellenzék kell, hogy maradjon, míg elveit diadalra nem juttatja.

Mi tudjuk, hogy a lefolyt nagy elvi viták zavartokká tették a viszonyokat a kerületben. De most a kérdés meg van oldva, nem tévedhet el egy részletben az a nagy elv, mely minket leköti és lelkesít — a mi elvünk, hazánk állami függetlensége és szabadsága; ha már megoldott kérdéseket vitalnánk, szem elől tévesztenénk ezt az elvet, melynek minden felett kell állnia, és a mely egyedüli oka pártunk létének.

Intenünk kell tehát választótársainkat, hogy óvják meg zászlóikat minden oly érintéstől, a mely akár egy, akár más irányban meg akarná hamisítani a nagy eszmét, mely e zászlóra van írva.

Óvakodjanak választóink a néppárttól, még inkább mint a kormánypárttól; főurak és főpapok a népszabadságot soha sem lelkesültek, programjuk kivételetlen dolgokat tartalmaz azon a téren, melyre helyezkedtek és a nép egy részének olyan hajlamaira építettek azok, kik elhiútk a szelést és szelvést arathatnak, a mely hajlamok a nép józan részének végveszélyét okozhatnák.

A függetlenségi párti választók a haza legszentebb jogainak alapján állanak, nekik bárhová átlépés csak lépés, hanyatlás és visszaesés, nekik kell magukhoz vonzani másokat és nem szabad nekik feladni azt, a miért még az ellenfél tiszteletét is bírják.

A függetlenségi választók létüket, külön csoportosulásukat meg kell, hogy mutassák mindenütt, mert csak oly szervezet képes vonzani, a mely él és életjel ad.

Nekünk czélunk nem csak a hazafiságnak legszentebb eszméin alapszik, hanem a magyar nép érdekében természetesebb követelményein is.

Oly nemzet, mely a jelen korlátolt viszonyok közt is annyira bírt haladni, mint a miénk, óriási mérvben tudna haladni, ha meglenne önkormányzati joga, a melylyel anyagi érdekeit saját belátása szerint intézhették el.

A házasság terhes, ha nincs meg a szerelem. nincs meg a közös érdek, nincs meg a közös szellem és felfogás.

A mi házasságunk a birodalom másik felével szerelem nélküli házasság; érdekünk mások, szellemünk más, felfogásunk más.

A mi királyaink lettek német császárokká és nem megfordítva, így volt Albert és így volt Ferdinand; és még is, előbb a német és később az osztrák lettek uraink; most annyira jutottunk, hogy egy egésznek egyik fele vagyunk; de azon kell lennünk, hogy magunk urává lehessünk és nemcsak egy egésznek egyik fele.

Emlékezzék meg tehát, hogy hazájának független-ége, boldogsága, nagysága eszméjét adja fel az a választó, a ki másra szavaz. mint arra, ki a függetlenség zászlója alatt jár.

Kossuth Ferencz.

A választás Csáktornyaán.

Az egész ország izgatottan várta a csáktornyai választás eredményét, de az az izgalom, a mely már hetek óta a választókerületben uralkodott, az elképzelhetetlen. Már napokkal ezelőtt el volt árasztva a vidék katonasággal és csendőrséggel.

A kerület elárastották a stájerországi és horvátországi papok. Reggel három órakor szent mise volt a csáktornyai templomban, s a néppárti választók lettek az utolsó esküt.

A kerület hetvenhét községből áll s a szavazók száma 2880. Valószínűleg kevesen fognak elmaradni a szavazástól, mert a néppárt meg a betegeket is be akarja vinni a szavazásra.

A választás reggel nyolc órakor kezdődött két bizottság előtt. A választási elnök Gözöny László megyei főjegyző. Az első bizottság elnöke a választási elnök és helyettese Tóth István uradalmi tiszt. Tartó, a másodiké Zakal Henrik ügyvéd és helyettese Margittay József igazgató. Választási jegyző: Jeney Gusztáv és dr. Hajós Ferencz.

A szavazást sorshuzás következtében a Wlassicspárt kezdte. A néppárt fanatizmusa akkora volt, hogy Szent-Illonánál a Stridórol érkező Wlassicspártiakat megtámadták s végre is az ulánusok segítettek őket ki kellemetlen helyzetükből. A csendőrség letartóztatta Vratinscui mura-siklósi plebánost, mert tetten érte, hogy vesztegetett. Letartóztatás után a horvát határra toloncolták. A Wlassics-párt szavazott a néppárt, ha csak lehetett, felholtra verte.

- Deléltől felfelé: Wlassicsnak 119 Majornak — szavazata Tíz órakor esett: Wlassicsra 236 Majorra 66 szavazat Fél tízenegykör: Wlassicsra 288 Majorra 161 Tizenegykör: Wlassicsra 314 Majorra 167 Fél tízenkettőkör: Wlassicsra 314 Majorra 167 Háromnegyed tizenkettőkör: Wlassicsra 384 Majorra 281 Döbben: Wlassicsra 422 Majorra 322 Fél egykör: Wlassicsra 462 Majorra 360 Fél kettőkör: Wlassicsra 502 Majorra 477 Fél háromkör: Wlassicsra 712 Majorra 638 Negy órakor: Wlassicsra 814 Majorra 775 Hét órakor: Wlassicsra 1271 Majorra 1203

Csáktornya, febr. 7. Kilencz óra öt perczkor beveződött a választás. Wlassicsra esett 1280, Majorra 1220 szavazat. Wlassicsot tehát 60 szótöbbséggel képviselővé választották.

Nemzet és hadsereg.

Mai lapunkban adtunk hírt arról, hogy Miskolczon az odavalló kaszinó estélyén Cronenbold közös hadseregbeli altábornagy a polgárság és katonaság kölcsönös egyetértésének a változatlan fennmaradására mondott pohárköszöntőt. Az érdemes és tiszteltetreméltó altábornagy valóban szokatlan melegséggel beszélt a magyar nemzethez való szimpatiájáról; magasztalta a magyar nemzet erényeit, hazafiságát, vendégszeretetét, lovagiaságát, áldozatkészségét s az uralkodóház iránt való tiszteletlen hűségét. Az altábornagy ur oly természetesnek tünntette fel a közös hadseregbeli katonaság és a magyar polgárság kölcsönös egyetértését, mintha el se képzelhetné a bensőségteljes, testvéries viszony megzavarását. Az altábornagy ur e lelkes beszéde, melyet természetesen a hadsereg és ennek jelenvolt képviselőire mondott felköszöntő előzött meg, a legkedvezőbb hatást tette a miskolcziakra. Bizvást hozzátehetjük, hogy az altábornagy ur e lovagias füllépése nemcsak Miskolczon, de egész országszerte jó hatással lesz a polgárságra. Magunk is nagyon szívesen vesszük a derék nyilatkozatokat, annyival inkább, mert a harc edzett katona nyílt férfiaságára való tekintettel, föl se tehető, hogy a tett kijelentések valamiféle elűntetben lehessenek az aláor-nagy ur szíve érzelmeivel és elméje gondolataival.

Mindazáltal mi mégis távol vagyunk attól, hogy ezen a jelenségen valami tulajdonságos módon lelkesedjünk. Mert ez a jelenség ép arra alkalmas, hogy fölébressze bennünk mindazokat a gondolatokat, melyek összefüzdődnek a mi sajátos, áldatlan viszonyaink pártalan visszásságával. Nekünk örövendünk k ell azon, hogy a vérünkkel és pénzünkkel fenntartott hadsereg egy főtiszteje elismeréssel szól nemzetünk jeles tulajdonságairól s azt a nagy tisztelettel, azt a szinte hódolatjelhes ragaszkodást, a melylyel egy vidéki város polgári társadalmának minden rétege lépten-nyomon kitünteti: rokonszenves érzelmei nyilvánításával viszonyozza. Igen, ebben a jelenségen látuk mi a helyzet visszás természetét az a nyilvánlást, melynek ép kedvező különösége szól a mellett, hogy nálunk a nemzet és a hadsereg viszonya a képzelhető legtermészetlenebb.

Bírhogyan is hangsúlyozta légyen Cronenbold altábornagy ur azt, hogy az állam összes véderéjéhez tartozó egyének nem egyebek, mint a mi testvéreink, fiaink és rokonaink: az igazság még is csak az maradt, hogy a közös hadsereg egész szervezeténél, multja minden hagyományánál és jelenlegi egész közszelleménél fogva hozzánk idegen. Ez a hadsereg nem a magyar nemzet hadserege, érzése, gondolkodása, vágyakozása, egész belső életvilága nem azonos a magyar nemzetével. Ha nem így lenne, ugyan mi szükség volna arra, hogy Cronenbold altábornagy ur ugy szónokoljon, a mint szónokolt s mi értelme lenne

annak, hogy ez a szónoklat a legszelebb körökben is feltűnést kelt? Amde érzi a helyzet visszszásgát a közös hadsereg ama főbb tisztjei is, kik Magyarországon részesei a magyar polgári társadalom minden kitüntetésének, a kiket ez a társadalom a szó teljes értelmében becézget, s a kiket összes tapasztalásaik arról győznek meg, hogy a magyar nemzet csakugyan megérdemi az ő tiszteletet és rokonszenves hajlamaikat. És ily körülmények közt látván mégis, hogy a közös hadsereg általános szeleme sokszor milyen eklatáns módon jut ellenkezésbe a magyar nemzet közszellemével és közérzületével: egy-egy alkalomszerű, hatásos pohárköszöntővel igyekeznek bennünket kielégíteni.

Nem először történik, hogy közös hadseregbeli altábornagyok, vidéki tépárancsnokok, kik ott a vidéken az ő magas méltóságok minden képzelhető kedvezéséit élvezik az őket bámoló és tisztelő polgári társadalom körében: bizonyos ünnepies alkalmaknál a Cronenboldéhoz hasonló szellemű felköszöntőket mondanak. Igen, ezek az éltes katonák, kiknek lelkiüete, gondolkodásmódja és érzelmi világa már keresztülment a megpróbáltatások processzusán, kik megtanulták a bölcselkedő komolyság és a komolykodó bölcseségre hasznainak a méltánylást; a kiket a köztünk való élet, a nemzeti tulajdonságaink némileg tárgyias észlelése jelentékenyen átfomált, s a kik már ugyszólván csak kivételt alkotnak a nagy sokaságban: ezek azon vannak, hogy katonai szellemeket legalább a polgári társadalomhoz való viszonyukban összeegyeztessék ennek a társadalomnak a nemzeties fölfogásával. De azután látjuk azt, hogy ezeknek az éltes, velünk amalgamizálódó, vagy velünk amalgamizálódni akaró, néha a családi összeköttetések révén szinte meggyarapodó közöshadseregbeli főtiszteknek a fölfogása és gondolkodásmódja a mily mértékben közeledik a miénkhez, ép oly mértékben szakad el a közöshadsereg hagyományos szellemétől. Látjuk azt, hogy az ő szónoklataiknak és viselkedésöknek a hatásai érvényesülnek ugyan a magyar társadalomban, mely lovagiasággal és vendégszeretettel veszi körül a katonákat; de nem érvényesülnek a közöshadsereg szellemében, mely változatlanul idegen marad hozzánk. És látunk egyebet is; látjuk azt, hogy azok az éltes altábornagyok és tépárancsnokok, kik laskankint hozzánk simultak, egyszerre csak kegyvesztetteknek válnak ott, a hol feltékenyen őrzik a közös hadsereg hagyományos szellemének a fennmaradását és hírtelen, váratlan nyugalombahelyezéssel adják tudtokra nekik meg a többinek, hogy a magyar nemzettel való barátkozás nem egyezik meg egy közös hadseregbeli katonatiszt magasabb hivatalával.

Szíves elismeréssel adózzunk Cronenbold altábornagynak azért is, a miket a magyar nemzet jeles tulajdonságairól mondott, azért is, hogy a hadsereg és a magyar

A megszólitásról.

Bizony furcsa dolog is az a megszólitás. — Adjon isten, ócsém uram!

— Hozta isten uram batyam. Csak ennyit hallunk s tudjuk azonnal, hogy a jó táblabíró (divatosan gentry) világ két reprezentansával vagyunk együtt.

— Merre utazik uraságod? kérdi a végcz. — Alázatossal szolgálja; hogyan melloztatik magát érezni... szöval meg kellő hajlongások között a subalternus. És így tovább, egész a végtelenség sorolhatnám fel a különböző osztályok különböző és jellemző megszólitás formáit.

Mennyivel egyszerűbb, simább és kényelmesebb a francia madame és monsieur. Mennyivel közelebb hozza az embert az emberhez!

Nálunk az utolsó években felkapták a közpírcset lnyal a «nagyságos asszonyom» megszólitást. Bar csak ez az alapjában véve tősgyökeres erdelyi szólitásforma átváltozánk lassankint egyszerű asszonyom-mi.

Nem tudja, vajon az a különben jómodoru, jól öltözött ur vagy dama, a kit a kanapén, vagy asztalnál szomszédjával jelölt ki a vakserence, egyenrangú-e vele vagy sem s elkezdé bizalmatlanul uramni, vagy nagysádomni.

S a tömeges névváltoztatás csak még bizalmatlanabbá tette a városba került gentry-vert. Az ipzisonos, de «azelőtt masnevű» vendégtárat még pronaqcsaltabban megnagyasádomja, vagy meg X. urazza, nehogy az illető ajakára oda tévedjen a bizalmas «te» szócska.

Hogy a magnósok még áttörhetlenebb fallal veszik magukat körül, az a mi talmi «liberalis» nemzetünknek csak természetes. (Az arisztokrácia különben meg a monsieur és madame országában is exkluzív).

A tegeződés olyan bonyomást tesz reám, mint a bekerítettlen, nyílt alföldi tanya — hozzáférhető minden oldalról; ha igaz szándékkal jössz, mint jó barát, még a házörző kuvasz is farkasóvalva fogad.

Nincs benne semmi hátsó gondolat, semmi reserves, ellentétben a kőfáltól védett arisztokrata kastélyllyal. A kettő között mint afféle sóvénykerítés fogad a «maga». Nem oly nehéz keresztültörtetni rajta az intimitás, de mégis tartózkodóvá tesz. Ez is inkább városi hatás, ép úgy mint ridegebb testvérei a nagyság (helyesen nagyságod) és X. ur.

A magyar paraszt kérem alásán-t, vagy instálom-ot használ, s ezt imitt-amott a földesur is eltanulja tőle Valamint hogy átvették a nép «kegyelmed» (kegyed) megszólitását is.

Ha már most vizsgáljuk, milyen szerepe jut a saoiri vivre-nek a megszólitásnál, úgy találjuk, hogy igen nagy.

A finom tapintat mindig megmondja, kit hogyan szólítsunk meg, anélkül, hogy ne sérülünk vagy talakodók ne legyünk. Idvegenként szemben mindig jobb a tartózkodás. Soha sem számíthatjuk ki, kellemes-e az illetőre nézve a mi bizalmas közeledésünk, vagy nem él-e vissza azzal.

Anélkül, hogy gőgösek akarórnánk lenni, jobb csinján bánni a tegezéssel, ha ismeretlen társaságba kerülünk. Igen sok függ a háziasszony tapintatától is. Az ő kötelessége már a bemutatásnál jelezni, milyen rangot viselnek vendégjei, hogy ezáltal elejét vegye a botlásoknak. Végre is a név maga nem mindig tájékoztat eléggé az illető társadalmi állásáról, s nem tartozunk emléktünkben tartani az egész hivatalos világ névelitáját. A háziasszony kötelessége a bemutatásnál vagy beszéd közben hangsúlyozni az illetők társadalmi vagy hivatalos rangját.

A háziasszony kötelessége az is, hogy vendégei kiváltságait lehetőleg kiemelje, anélkül, hogy izetlen dicsereket vagy bókhatat mondjon szemőbe. Valóságos művészet rejlik abban, hogy a vendégtársak figyelmét egymásra vonja s az érintkezést megkönnyítse köztük. A mely háziasszony bírja ennek a nyíltját, annak vendégei ritkán fognak véteni a megszólitás saoiri vivre-je ellen. Meg nem adni egymásnak a megilletőt titulus — társadalmi nyereségre és címizmusra vall. Tuláságan titulázi egymást, ha nem hivatalosan, csak társadalmilag érintkezünk — póriás szokás.

Férfiaknál körülbelül ugyanazok a szokások vannak elfogadva. Polgári körökben szokásos a férfiakat urnak, a leányokat X. kisasszonyoknak szólítani.

Vidéki gentrykörökben az ilyesmit bottlásnak tekintik, mert csak olyanokkal szemben használják, akiket nem tartanak magukkal egyenrangúnak. Ha már nem tegeződnék, egyszerűen a «maga» vagy «kegyed» megszólitást használják a leányokkal szemben vagy öregebb nők «kedvesem»-nek, «kedves Vilam»-nak stb. szólítják. A hölgyek a férfiakat, a bizalmasság foka szerint, egyszerűen vezetik- vagy keresztnevőközn szólítják a gentry- és mágnas-körökben.

A kik talán igazságtalannak fogják találni, hogy a megszólitás mintegy társadalmilag osztályozza az egyéneket és sokszor a kiváltságot megurazza, míg a rangosnak született közpérszerűséget tegezéssel tünteti ki: azoknak azt a vigasztalást adhatjuk csak, hogy ez örököl fogva így volt s aligha fog valaha megváltozni.

A megszólitások egyszerűsítése, a felvilágosodás, az érdem megbecsülése, s egy adag jó szív és igaz nem tapintatosság tehát legelőbb a társadalmi igaztalanságok elsimítására.

Ezenyolczszázkilencvenöt év óta hirdetjük az érdem egyenlőségét, de az ige még igen soká válik testé, — ha ugyan arra válik valamikor. Mert hiszen, ha nem volna rangbeli különbség, akkor is megmaradna az egyéni kiváltság lépcsőfokozata közöttünk.

— Nem felelsz semmit; pedig a kérdés megérdemi, hogy mindkét oldalról megvizsgálják. En, ismétlem, nem tudom másképp tekinteni, csak egy oldalról. Hogy ez önzés, legyen, megengedem, csodálom, hogy néma maradsz vele szemben; más időben felpatlantál volna ellene. A frázisokat, melyeket Adrienne használt ell-nem, a te szüdből is hallanom kellett volna: az erőlközt, vallást, az apai érzéseket és mit tudom én mit! Honnét van most e tartózkodásod? Ha gancsolsz, mondd meg, ha jóváhagyod szándékodat, mondd meg ott is. Merem, a kik gancsolták is, meg helyeselték is, töredgett, hali hangon azt monda: — Lehetetlen kívánsz tőlem. — Miért? — Nem lehet az ember bíró és pörösfél egy személyben. — En pedig az vagyok. Helyzetünk azonos.

— Merre utazik uraságod? kérdi a végcz. — Alázatossal szolgálja; hogyan melloztatik magát érezni... szöval meg kellő hajlongások között a subalternus. És így tovább, egész a végtelenség sorolhatnám fel a különböző osztályok különböző és jellemző megszólitás formáit.

Nincs benne semmi hátsó gondolat, semmi reserves, ellentétben a kőfáltól védett arisztokrata kastélyllyal. A kettő között mint afféle sóvénykerítés fogad a «maga». Nem oly nehéz keresztültörtetni rajta az intimitás, de mégis tartózkodóvá tesz. Ez is inkább városi hatás, ép úgy mint ridegebb testvérei a nagyság (helyesen nagyságod) és X. ur.

Az hiszem, leginkább kávéházi kinövés. En legelőbb olyan fiatal emberek ajkáról hallottam legelőbbször, a kiknek nincs alkalmuk jó társaságokban megfordulni s leginkább a kávéházi társalgásra vannak utalva. Az ilyeneknek: «igen kérem; nem kérem; azaz kérem», minden harmadik szavuk.

Kereskedők, hivatalnokok, valamint a németajkunak is szívesen fogadják szavukjárásának a «kérem»-et.

nemzet kölcsönös jó egyetértését oly megen óhajtja. Máltán illeti meg közönségünk is becsületes, lovasias szándékait. De lelkesedni nem tudunk és nem is akarunk az ő nyilatkozatain. Nem kételkedünk az ő kijelentett fölfogásának az őszinteségében; de alaposan kételkedünk abban, hogy az ő fölfogása és a közös hadsereg szelleme közt valamely benső közösség lenne.

Természetes viszony nemzet és hadsereg közt csak úgy lehet, ha a nemzet és hadsereg érzelmi és érdekei összeforrnak. Nálunk az érzelmeik és érdekeik ily összeforrásról nem lehet szó; addig, míg nem lesz meg a saját külön magyar hadseregünk.

Közéletünk.

○ A fővárosi közgyűlése is foglalkozott tegnap azokkal a közleményekkel, melyeket Bertillon tett közre a londoni Lancetben, s melyekről megemlékeztem ezen a helyen. Az lett a bőséges érdeklődés, hogy levelet írta Bertillonnak s megdöbbenéssel, hogy kitől kapta az adatokat. Ez kissé komikus dolog. Nem az a fontos, hogy kitől kapta az adatait, de az, hogy igaz-e vagy nem. Ha nem igaz, úgy igazságtalanság helyre, és ne arra törekedjenek, megdönni a budapesti tanácsadókat s esetleg boszú állni rajta.

A Lancet különben közli maga is a kulforságokat, a melyből merített — leginkább hivatalos jelentések alapján. Nekem fel is tűnt, hogy mily szabatosan idéz. Például ez szót „jelentés” helyébe „jelentés”, hogy az angol ember is úgy olvasja a kezdő hangzót, a hogy mi kiejtjük, mert a „v”-t különben „dsz”-nek olvassuk.

A Lancet újabb száma folytatja is közleményeit. Nem akarom utáni az olvasót — ámbár elég érdekesek a részletek — az csak egy tény felméréséről szorítkozom. Az angol lap tudósítója meglátogatta azt a barákkot, melyet a főváros a kolerabetegség számára emelt annak idejében, s most lakásokul ad ki munkások számára. A barakk fölül van építve s 436 ember lakik benne, vagyis inkább éjszakai, mert nappal kipergetik onnan az embereket. Külön ágyak az egyes emberek számára nincsenek, fapártyák nyulnak el a fal mellett, s azokon fekszenek egymás mellett az alkók. Egy szobában huszonnégy asszonyt és azok gyermekeit találták a látogató. Az egészségügyi szabályok betartásáról szó sincsen. Az emberek keveset fejtnek, de tekintve nagy számukat s az épület olcsó voltát, a város szép hasznát hoz a vállalatból.

A tudósító, leírva a lakást, megemlékszik arról, hogy Angliában az egyes városok mintázták azt építetnek a munkások részére, melyek olcsók és megfizethetők. A magányos vállalkozók utóznak ezeket a házakat. „De ha — ugymond — városi beavatkozás csak oly helyeket tud előteremteni, mint Budapest kelera barákkjának a padjai, akkor mind kisebb a beavatkozás, annál jobb. Ezen helyek a megtökés megfizethet mindenki a felül, hogy Budapest auktoriátusának meg csak idejára sínes a saját kötelezettségéről a mi a szegények lakását illeti.

Anglia közvéleményét különben jelenleg egy tudományos felfedezés foglalkoztatja. Arra jöttek az, hogy a közönséges köriég levegője, nem csupán oxigénnel és nitrogénnel van összetéve, hanem egy harmadik test is alkotórészét képezi annak, melyről eddig nem volt tudomásunk s melyet „argon”-nak neveztek el.

A felfedezés dicsőége Lord Rayleigh és Ramsay tárnai közt van. Theoretikus okoskodással jöttek az eredményre, ebből azt sejtem, hogy skótok, legálabb egyikük a D. de okoskodás helyességét kísérletek által nemcsak ellenőrizték, de bizonyították is.

Cavendish volt tudvaleg az első, a ki a légkörből külön választotta az oxigént és nitrogént s az utóbbit fölfedezte. Ulna a nitrogén számos kísérletét képezte tárgyát. Előállítását nemcsak elválasztás által levegőből, hanem vegyi úton is, különféle anyagokból. Azonban az volt a tapasztalat, hogy a kétféle módon előállított nitrogén egymástól megis különbözik, még pedig a súlyára nézve. Az a nitrogén, melyet levegőből választottak el (azáltal, hogy a levegőt víz rézrúd fölött vezették el), súlyosabb volt, körül-

— Egész addig, hogy nekem van cselod, nekem nincs.

— Ez anyi lemondással és anyi keserűséggel volt mondva, s a csendes szavak a hibának oly bevallását tartalmazták, hogy Róbert egészen meg volt hatva.

— Néd, — mondá naivan, mi igen sajnálhatom, de mit tudok tenni, mi az én dolgom? —

— Az est folyamán azonban Croquard részvéte egyedül csak saját magára irányult: Boisverge ur válsága nem érkezett meg. Az éjjel nem hunyta le szemét, vad féltékenységgel tartotta ében. Attól az esztől, hogy Edmondo lesz a férje Marinak, magánkülön lett. Eleinte nem adott hitelt e híreknek; úgy tekintett az, mint valami közvetett értesítést, vagyis inkább fényesítést; az ő időleges kísérletét az érény terén nem fogadták el s a rokonok és barátok közreműködésével úgy intézték a dolgot, hogy azt neki okvetetlen tudomásul kelljen vennie. De a mióta neki e tudomás meg van, a formázó kérdésre megvetőleg hallgatnak. Vagy sokat tett volna ő fel Mari erőtjéről? Valóban alhatatlan, teremtés-e az a lény? ... Mindenesre kitelik tőle, hogy az legyen!

A bizonyítottékság reggel már a kezében volt. Emil átadta neki az annyira várt hírt. Meglehetően rövid volt, Boisverge ur tudvaleg elég széles volt fogcsóg. A négy szó különben elég kérészt tartalmat tartalmazott.

„Első kihirdetés jóvá vársam.”

— Oh, a nyomorultak! — kiáltá Róbert.

— Mi történt?

— Inne, olvass. Három nap múlva. Érted?

A kihirdetés meg lesz három nap múlva! Ah, bizonyára, a számadást nála nélkül tették meg, csak hogy ő ott lesz hamarabb huszonnégy órával. S akkor majd megjárják.

Emiline nem volt bátorsága ellenetést tenni. Adrienne a csarnokban olvasott, midőn Róbert oda lépett. Letette a könyvet s eleje ment az érkezőnek. Bár az a bőséges szenvedés nyomait mutatta, a bánatos kellemek oly kifejezése ömlött el rajta, — hogy a festő egészen dühbe jött tőle.

— Az ördögbe is! — kiáltá, felökve egy régi fegyverzetet, te mindig ugyanaz vagy, szenttelen és hideg, mint ez itt.

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

belől egy felszázalekkal, mint az, amelyet vegyileg nyertek.

Ez a tény sok tudóst ejtett gondolkodóba. Keresnek az oknak a megjelét, de nem találják. Legújában a feut említett két angol tudós foglalkozott a kérdéssel, s azt a hypothézist állították fel, hogy egy új test is van a nitrogénnel összekeverve, mely eddig a tudományos kutató szemei elől rejtve maradt. Ehhez képest kezdtek meg kutatásokat. Részből a villámosságok alkalmazták, részben a Cavendish eljárást ismételték, de szigorubbán, részben pedig porozus testeket áll szűrtek a levegőt, támaszkodva arra a tényre, hogy a különböző sűrűségű gázok különböző mértékben nyelnek el.

Mindez az eljárás kevéssé fogja érdekelni az olvasót. De érdekelheti maga a tény, hogy abban a levegőben, a melyet beszívunk, mely táplál, mely a tudósok folytonos vizsgálódásainak tárgyát képezte: egy eddig teljesen ismeretlen anyag foglaltatik, a melyről eddig tudomásunk nem volt, s a melynek közelebbi sajátságait csak most tanulmányozzák. Sőt az sem bizonyos, hogy ez az új test nem e két másik testnek az összetételéből származik, s szétbontatván, újabb testeknek feloldozására fog vezetni.

„Több dolgok vannak földön és egen, mintsem bölcselmek álmódni képesek.”

Ismeretes dolog, hogy a fénytannak az a hypothézisa, mely által a tudomány mai napig kimagyarázza a fényterjedést, egy végtelen subtilis anyagot tételez fel, az aether, vagy lebet. Ennek az aethernek a hullámzó rezgése szüli a fényt, okozza szemünk látó-idegére a fény érzését. Anyagára nézve a lehető legfinomabb, képes másodpercenként több mint százszor hullámzó rezgést vezetni s betölti az egész mindenséget, a csillagok közötti űrre, tért, holott például a légkör csak néhány mérföldnyi vastagságban veszi körül a földet. Ez az aether kísérleteink által nem konstáltható, ki nem mutatható. Nincs az az eszköz, mely által behoznyálhatnánk, hogy csakugyan létezik.

De ime, az argon felfedése egy újabb adat, mely amellet bizonyít, hogy nem szabad könnyelműnek lennünk a következtetésben s hogy azért, mert valaminek lételet be nem tudjuk bizonyítani, nem szabad még azt állítanunk, hogy az a valami nem is létezik. Az argont se tudtuk kimutatni előbb, holott ismerték a levegőt, melyben benne van s az argon mégis létezik.

Sőt nem tudjuk, hogy az argonnak a felfedése az azok gyermekeit találta a látogató. Az egészségügyi szabályok betartásáról szó sincsen. Az emberek keveset fejtnek, de tekintve nagy számukat s az épület olcsó voltát, a város szép hasznát hoz a vállalatból.

A tudósító, leírva a lakást, megemlékszik arról, hogy Angliában az egyes városok mintázták azt építetnek a munkások részére, melyek olcsók és megfizethetők. A magányos vállalkozók utóznak ezeket a házakat. „De ha — ugymond — városi beavatkozás csak oly helyeket tud előteremteni, mint Budapest kelera barákkjának a padjai, akkor mind kisebb a beavatkozás, annál jobb. Ezen helyek a megtökés megfizethet mindenki a felül, hogy Budapest auktoriátusának meg csak idejára sínes a saját kötelezettségéről a mi a szegények lakását illeti.

— Egész addig, hogy nekem van cselod, nekem nincs.

— Ez anyi lemondással és anyi keserűséggel volt mondva, s a csendes szavak a hibának oly bevallását tartalmazták, hogy Róbert egészen meg volt hatva.

— Néd, — mondá naivan, mi igen sajnálhatom, de mit tudok tenni, mi az én dolgom? —

— Az est folyamán azonban Croquard részvéte egyedül csak saját magára irányult: Boisverge ur válsága nem érkezett meg. Az éjjel nem hunyta le szemét, vad féltékenységgel tartotta ében. Attól az esztől, hogy Edmondo lesz a férje Marinak, magánkülön lett. Eleinte nem adott hitelt e híreknek; úgy tekintett az, mint valami közvetett értesítést, vagyis inkább fényesítést; az ő időleges kísérletét az érény terén nem fogadták el s a rokonok és barátok közreműködésével úgy intézték a dolgot, hogy azt neki okvetetlen tudomásul kelljen vennie. De a mióta neki e tudomás meg van, a formázó kérdésre megvetőleg hallgatnak. Vagy sokat tett volna ő fel Mari erőtjéről? Valóban alhatatlan, teremtés-e az a lény? ... Mindenesre kitelik tőle, hogy az legyen!

A bizonyítottékság reggel már a kezében volt. Emil átadta neki az annyira várt hírt. Meglehetően rövid volt, Boisverge ur tudvaleg elég széles volt fogcsóg. A négy szó különben elég kérészt tartalmat tartalmazott.

„Első kihirdetés jóvá vársam.”

— Oh, a nyomorultak! — kiáltá Róbert.

— Mi történt?

— Inne, olvass. Három nap múlva. Érted?

A kihirdetés meg lesz három nap múlva! Ah, bizonyára, a számadást nála nélkül tették meg, csak hogy ő ott lesz hamarabb huszonnégy órával. S akkor majd megjárják.

Emiline nem volt bátorsága ellenetést tenni. Adrienne a csarnokban olvasott, midőn Róbert oda lépett. Letette a könyvet s eleje ment az érkezőnek. Bár az a bőséges szenvedés nyomait mutatta, a bánatos kellemek oly kifejezése ömlött el rajta, — hogy a festő egészen dühbe jött tőle.

— Az ördögbe is! — kiáltá, felökve egy régi fegyverzetet, te mindig ugyanaz vagy, szenttelen és hideg, mint ez itt.

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást? — kérde tőle végre Jérôme.

— Azt, hogy elutazom.

— Párisba, vagy ott?

— Igen.

— És anyám sir... Megint olyan soká távol marad, mint a multkor?

— Sokkal tovább.

— Mert nem visz el bennünket is?

— Te előljönnél velem?

Jérôme arcát rósás hullám öntöte el. — Páris

— Ha az én hibából történt... ezután megteszem... a mit akarsz... Mari emléke, a jégváltás híre, a fájdalom, melyet annak hallatára Croquard érzett, mind előfolyódom most ama ködtől, melyet Musset megénekel, melyet azonban a hajnal eloszlat s mely az első harmatepeptől elenyészik. Róbert mindent ellejelejt... egy percze, midőn egy könyvecské, mely Adrienne pillaja alatt lapangott, végigördült arczaán s miút gyémánt-harmat hullott a mellére.

— Ah, igaz, hisz te mást szeretsz, — mondá Róbert, elhárítva a nót magától. Késő kedvesem, köztünk vége mindennek.

— Lehetetlen, lehetetlen! — eszéklét a szerencsétlen asszony. Végy magadnak időt a megfontolásra.

— Eletek kockárára van vetve.

— A miénk is.

— Hisz Emil nem meg el.

— Ah, mennyire büntesz öszinteségemért!

Ez alkalommal felhangzott Adrienne hangos zokogása, melyet az nem is törekedett elfojtani. — Croquard nagy zavarba jött erre, midőn egyszerre egy forgószél csapott közéjük. — Ez a fordulat kevéssé volt kívánatos, mivel csak bonyolította a helyzetet.

— Mi baja anyám? Mi történt? — kérde, a forgószél.

— Ne tölöm várj választ, hanem atyától, — mondá Adrienne. Igen, Róbert, Jérôme egyedül tőled tudja meg elhatározásodat. Én nem fogom neki megmondani.

Az apa és fú nyugtalanul, mozdulatlanul nézték egymást, míg Adrienne eltávozott a csarnoktól s lassanként elült.

— Micsoda elhatározást?

szendvedek. Járadek kivonták magukat a hanyatló áramlat alól s árfolyamuk, ugyiszen a magyar bankok s a rimamurányi vasúti árfolyama változatlanul tartva maradt. A helyi papírok a hangulat igen kedvezőtlennek mutatkozik, a leveles papírok ezáltal is a téglárnyas vasúti volt; de a kőszénbányák s a téglárnyas iránt is fokozódott a keresleti érdeklődés. Valuták és ezáltal az arbitrage remours kereslete folytán fesszebben zárodának.

A külföldi esti tőzsdék szilárd zárlatú daczára a megnyitási az üzleti értékek kiindulási kezdődött. A két hitelrészvény, az osztrák-magyar államvasút részben helyi realizálások folytán, részben pedig a bécsi arbitrage kínálatára fokozatosan esőkénnek. A kintlak csakis a magyar-hitelbank részvényeinek őr sürgősebb jeleget. Leszámlitólbank s a rimamurányi vasúti változatlanul. A villamos vasutat helyi vásárlások felül 3 forinttal fölszárították. — Kötötték: Osztrák hitelrészvény 414.40—415.80-ig, magyar hitelbank 501.50—502-ig, magyar leszámlitól- és pénzváltóbank 315—316.50-ig, osztrák-magyar államvasút 398.25—398.75-ig, déli vasút 106.50—106.75-ig, rimamurányi vasúti 285—285.25-ig, magyar koronajáradek 99.20—99.25-ig, magyar aranyjárdék 124.95—125-ig, városi villamos vasút 346—346.25-ig, 158.50-ig, salgótarjáni kőszénbánya 751—755-ig, új salgótarjáni 713—716-ig.

11 óra 15 perczkor záródnak: Osztrák hitelrészvény 414.00—414.70, magyar hitelbank 501.50—501.75, magyar leszámlitól- és pénzváltóbank 316.30—316.50, magyar jelzáloghitelbank II. kibocsátás 294.50—294.75, osztrák-magyar államvasút 398.25—398.55, déli vasút 106—106.25, rimamurányi vasúti 285—285.25, magyar koronajáradek 99.20—99.25, magyar aranyjárdék 124.95—125, városi villamos vasút 346—346.25.

A déli tőzsdén a hangulat ingadozó. Az üzleti értékek áringadozás azonban igen szűk korlátok közt megy végbe. Déli vasút államosítási híreire mintegy másfél forinttal megerült. Jelzáloghitelbank s leszámlitólbank tartott árfolyamokom vasárlattak. Helyi papírok közül a városi villamos vasút a kintlak vasárlása s a Gáns-részvények mellett, melyek újból jelentősebben árlejtést értek el, a Drasche-ételek téglárnyas s a magyar általános kőszénbánya részvények is élekenben kerestettek. — Kötötték: Osztrák hitelrészvény 414.60—415.20-ig, magyar hitelbank 501.50—502.25-ig, magyar leszámlitól- és pénzváltóbank 316.50—316.75-ig, magyar ipar- és kereskedelmi bank 136.25—136.50-ig, magyar jelzáloghitelbank II. kibocsátás 294.90—295.15-ig, osztrák-magyar államvasút 398.25—398.50-ig, déli vasút 106—107-ig, rimamurányi vasúti 284.75—285.00-ig, magyar koronajáradek 99.20—99.25-ig, városi villamos vasút 347—348-ig, helyi értékekben a következők kötekek jöttek létre: budapesti bankjegysület 132.75—134, magyar kereskedelmi részvényársaság 175—180, téglárnyas takarékpénztár 117.75—118.50, egyesült fővárosi takarékpénztár 1370—1380, országos központi takarékpénztár 870—875, bulipesti központi vaspálya 750—752, téglárnyas s cementgyár 154—155, István téglárnyas 100—101, kőszénbánya s téglárnyas (Drasche) 695—700, aszfalt részvények 301—302.50, magyar általános kőszénbánya 173—175.50, magyar budapesti mártír 2200—2220, molnárak és sütők mártír 380—390, keramiak részvények 202—204, Ganz-részvények 2280—2290, Seidlich-vasöntőde 299—300, általános waggonkőszén 430—447, budapesti villamosági társaság 179—180, nemzetközi waggonkőszén 430—435-öt. Befektetési értékek közül forgalomban voltak: regálékártalmatlansági kötvények 101.50—102-ön, magyar földterületrendelési kötvények 58.40—59.25-ön.

1 óra 30 perczkor záródnak: Osztrák hitelrészvény 414.80—414.90, magyar hitelbank 501.50—501.75, magyar leszámlitól- és pénzváltóbank 316.60—316.80, osztrák-magyar államvasút 398.25—398.50, déli vasút 107.25—107.50, rimamurányi vasúti 284.50—284.75, magyar koronajáradek 99.20—99.25, magyar aranyjárdék 124.95—125, városi villamos vasút 347.50—347.75.

Praemiumtársulat: Osztrák hitelrészvény holnapra 250—3, nyolcz napra 7.50—8.50, egy hónapra 17—18 ft.

Utóközö. A hangulat az utóközöben is nyugott maradt. Berlin magasabb zárlatú azonban a két hitelrészvények az utóközöben felszámolt legalacsonyabb jegyzést csakhamar ellátották s javult árfolyamokot juttattak érvényre. A rendkívül megspórolt forgalom főleg a két hitelrészvényre s az osztrák-magyar államvasútra vonatkozott, mely mellett a déli vasúton volt esélyesebb árlak. A városi villamos vasutat a fokozódott kereslet ismét másfél forinttal megerült. — Kötötték: Osztrák hitelrészvény 414.30—414.80-ig, magyar hitelbank 501—501.75-ig, magyar leszámlitól- és pénzváltóbank 316.50—316.75-ig, magyar jelzáloghitelbank II. kibocsátás 294.50—294.75-ig, osztrák-magyar államvasút 398—398.50-ig, déli vasút 107—107.50-ig, rimamurányi vasúti 284.75—285-ig, magyar koronajáradek 99.20—99.25-ig, magyar aranyjárdék 124.95—125-ig, városi villamos vasút 347.50—347.75-ig.

Sertéskereskedelmi csarnok. Budapest-Központ.

Kősbánya, febr. 7. A) Hízott sertés-árak. I. Ma y elcsődött. 1. Öreg nehéz (paronkint 400 kilogramm felüli súlyban) 42¹/₂—43¹/₂ ft. — 2. Öreg közep (paronkint 300—400 kgr. súlyban) 42—43 ft. 3. Fialtal nehéz (paronkint 320 kgron felüli súlyban) 44¹/₂—45¹/₂ ft. 4. Fialtal közep (paronkint 251—320 kgr. súlyban) 44—45 ft. 5. Fialtal könnyű (paronkint 250 kgron terjedő súlyban) 43¹/₂—44¹/₂ ft. II. Magyar szertés. 6. Nehéz (paronkint 320 kgron felüli súlyban) 43—44 ft. 7. Közep (paronkint 220—300 kgr. súlyban) 42—43 ft. 8. Könnyű (paronkint 150 kgr. logramm terjedő súlyban) 42—44 ft. III. Román szertés. 9. Nehéz (paronkint 320 kgron felüli súlyban) — kgr. 10. Közep (paronkint 250—320 kgr. súlyban) — kgr. 11. Könnyű (paronkint 250 kgr. terjedő súlyban) — kgr. 12. Nehéz (paronkint 240 kgron felüli súlyban) — kgr. 13. Könnyű (paronkint 240 kgron terjedő súlyban) — kgr. 14. Nehéz (paronkint 260 kgr. felüli súlyban) 42¹/₂—43 ft. 15. Közep (paronkint 200—260 kgr. súlyban) 42¹/₂—43 ft. 16. Könnyű (paronkint 220 kgr. terjedő súlyban) 41¹/₂—42¹/₂ ft.

Bécsi értéktőzsdé. Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés távirata.) Az értékek utóközöben jelentékenyen megerült, különösen olasz és osztrák emelkedett nagyobb mérvben, a spanyol járadék is lényegesen javult kedves váltóárfolyamok következtében. Aranybányászvények esendek. A zárlat tartósan szilárd. — Jegyznek: 3%-os francia járadék 103.27, törleszthető

az utóközöbe vonatkozólag tökéfelemelés hírek keringenek. Járadek és jobbra vasúti részvények is jól vannak tartva. Valuták csak kevéssel emelkedtek.

11 óra 30 perczkor záródnak: Osztrák hitelrészvény 414.50, magyar hitelbank 501.25, Landerbank 283.80, unionbank 324.50, osztrák-magyar államvasút 398.25, gőzhajózási társulati részvények 575—, brükszi kőszén 266—, alpesi bányászvények 94.20, rimamurányi 284.50, magyar aranyjárdék 124.95, magyar koronajáradek 99.20, bankjegyek 60.77.

Déli tőzsdé. A déli tőzsdé gyengébb árfolyamokkal indult. — Jegyznek: Osztrák hitelrészvény 414.75, magyar hitelbank 501.50, Landerbank 284—, unionbank 324.50, angolbank 184—, bécsi bankjegysület 160—, osztrák földhitelintézet 563—, osztrák-magyar államvasút 398.25, déli vasút 106.25, elbavólyi vasút 379—, alpesi bányászvény 94.40, rimamurányi vasúti 284.50, prágai vasúti ipar 604—, brükszi kőszén 266—, majusi járadék 100.82, magyar aranyjárdék 124.95, magyar koronajáradek 99.20, német birodalmi márká 60.77.

Később ugyan megszilárdult kissé az irány, de az üzlet kedvtelen maradt és így a valmivel javult árfolyamok sem tarthatók magukat, csakis a déli vasút volt élekenb és 107.50-ig emelkedett. Váltak és valuták szilárdak.

2 óra 30 perczkor záródnak: Osztrák hitelrészvény 414.35, magyar hitelbank 501.25, angolbank 183.25, unionbank 325—, Landerbank 284.30, bankjegysület 159.90, osztrák-magyar államvasút 397.75, déli vasút 107—, elbavólyi vasút 378.25, dunaszer-hajózási részvény 574—, alpesi bányászvény 94.25, majusi járadék 100.87, osztrák koronajáradek 100.70, magyar aranyjárdék 124.90, magyar koronajáradek 99.20, német birodalmi márká 60.90. Igen esend, gyenge.

Bécs, febr. 7. (Magyar értékek zárlata.) 4%-os aranyjárdék 124.90, törlesz. köles. sorsjegy 147.50, Magy. vasút. Kiszéni ezüstben 163.60. M. kel. vas. áll. kötvény 125.15, Magy. bezs. és váltó. német 314.5, magyar papír 134.5, Magy. koronajáradek 99.20 4%-os földterület. köte. 98.20, magyar hitelrészvény 501—, Magy. nyerk. sorsjegy 160.50, Kassa-csodabérge vasút-részvény 201—, Rimamurányi 284.

Déli tőzsdé. Bécs, febr. 7. (Osztrák értékek zárlata.) 4.2%, papírjárdék 100.90, 4%-os osztrák aranyjárdék 125.68 1860. sorsjegy 158—, osztrák hitelsorsjegy 198.25, angol-osztrák bank-részvény 183.25, bécsi Bankverein 159.90, osztrák-magyar bankrészvény 1078—, déli vasút-részvény 107—, dunagőzhajózási társaság 573—, dohány-részvény 239—, cs. k. arany (vert) 5.85, német bankjárdék 60.72, 4.2% ezüstjárdék 100.85, osztrák koronajáradek 100.60, bankjegysület 159.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Déli tőzsdé. Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

Bécs, febr. 7. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A déli tőzsdé zárlatú a délutáni magánforgalomban maradt: Osztrák hitelrészvény 414.25, magyar hitelbank 501—, angol-osztrák bank 183.10, bankjegysület 158.70, Unionbank 324.25, Landerbank 283.75, osztrák-magyar államvasút 397.87, déli vasút 107.12, elbavólyi vasút 378.25, török dohányrészvény 285.50, rimamurányi vasúti 285—, alpesi bányászvény 93.90, majusi járadék 100.90, magyar aranyjárdék 124.85, osztrák koronajáradek 100.90, magyar koronajáradek 99.20, török sorsjegy 73.60, német birodalmi márká 60.90.

járadék 101.27, 3 1/2%-os járadék 108.02, Banque de France 3885—, Crédit Foncier 910—, Suez részvények 3185—, egyiptomi köles 526.87, spanyol külső járadék 76 1/2%, magyar aranyjárdék 101 1/2%, olasz járadék 87.90, orosz 102—, új 3%-os orosz köles 90.65, portugál 3%-os köles 25 1/2%, ottomán bank 678.75, osztrák Landerbank 599—, osztrák-magyar államvasút 820—, osztrák déli vasút 238.75, Rio-Tinto részvénya 342.50.

3 óra 40 perczkor záródnak: 3%-os francia járadék 103.37, 3 1/2%-os járadék 108.02, törleszthető járadék 101.37, magyar aranyjárdék 101.87, osztrák aranyjárdék 103.50, osztrák-magyar államvasút 820—, osztrák déli vasút 238.75, osztrák földhitelrészvény 1440, osztrák Landerbank 598.75, alpesi bányászáság 201.25, török dohányrészvény 482.50, Banque de Paris 727.50, ottomán bank 680—, olasz járadék 87.90, Szilárd.

London, febr. 7. (Zárlat.) Magyar aranyjárdék 101.25, osztrák déli vasút 9 1/2%, déli Bécsre 12.55, esztét 27 1/2%, 2 1/2%-os angol consol 104.50, új spanyol járadék 7 1/2%, olasz járadék 87 1/2%, 4%-os rupia 54 1/2, Canada-Pacific-vasút 54—, Magánkamatláb 1%, Szilárd.

London, febr. 7. (Megnyit.) 2 1/2%-os angol consol 104.50.

Külföldi értéktőzsdék zárlata. Az árfolyamok az utó közöben szintén kevéssel, majd nagy utóművelettel, a szertés és a mártír részvények kivételével, a déli tőzsdé utóközöben szintén kevéssel megerült. A déli tőzsdé utóközöben szintén kevéssel megerült. A déli tőzsdé utóközöben szintén kevéssel megerült.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

Table with columns: Bécs, febr. 7., Ar-folyam, Buda-pesti, Kéllémben az utolsó zárlat hoz képest egyenlő, osztr. értékekben. Rows include various financial instruments like Paris, Frankfurt, Berlin, etc.

New-Yorkban február 5. 5.95. Petroleum standard white Philadelphiaiban február 5. 90. Nyers petroleum New-Yorkban február 5. 80. Pipe line certificates február 5. 103 1/2. — Lízti (Spring Ears) 2.40. Piroz ócska búza helyben 59 1/2 (= 5.33 forint), márciusra június 59 (= 5.52 forint), 100 kilogrammukon. Tengeri február 5. 48 1/2 (= 4.52 forint), Czukor (Fair refining Muscovados) 2 1/2. — Fairbanks 7.15 — Gabona-fuvarjdi imperial-quarterekenk Észak-Amerikából az angol kikötőbe és az ezekkel egy másságossá fekvő kontinentális kikötőkbe 1 1/2 (= 0.43% forint 100 kilonként.) Napi felhozhat gyapotból 23.000 bál.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁSOK.

Bécs (St. Marx), febr. 7. (Távirat.) Felhajtott: 5937 bírá. A roz párisi jelentések következtében a mai üzlet lanyha volt és az árák egy frrtal esett páronként. Jegyznek: kivelti június 19—20 1/2 frrt, legelő juhok 11—17 frrt páronként.

Bécs (St. Marx), febr. 7. (Távirat.) A mai vásárra felhozott 2984 borjú, 1129 gő sertés, 1612 lezart sertés, 239 lezart bírá, 2355 bírá. A bírák árá, élekt újból melett 2—4 krral, a nehéz lezart sertés élekt forgalom mellett szintén 2 krral emelkedtek kilonként. Eladatok: lezart bírá 46—50 krajczár, elcsődött 50—52 krajczár, legelő juhok 62—66 krajczár, szilárd 32—40 kr, nehéz lezart sertés 40—48 kr, elcsődött malacz 50—56 kr, lezart bírá 26—38 kr kilonként, bárányok 4—10 forint páronként.

NAPIRENDE: február 8-án.

Naptár: Péntek, febr. 8. — Róm. kath. Mát. Ján. — Prot. Salomon. — Görög-ország: (Január 27.) Krizosztosz. — Zsidó: Sela 14. — Nap ké: 7 órakor, nyugozás 4 óra 30 perczkor. — Hold ké: 3 óra 6 perczkor delután, nyugozik: 6 óra 33 perczkor reggel. A miniszterelnök fogad delután 4 óráig 5-ig. A földmívelésügyi miniszter fogad delután 3 óráig 4-ig. A képviselőház elnöke fogad 2 óráig 3-ig. A hórvát miniszter fogad d. u. 10 óráig delután 1-ig. A főváros közéleti bizottságának ülése d. u. 5 órákor az újvárosban. Szendy Árpád nagyszemélye a vígadóban esti fél 8 órákor. A szilveszteri akadémia előadása a városban. Kételek 7 órákor. A mérnök és építészegylet gőpószeti és bányászati szakosztályának ülése esti 7 órákor. Nemzeti muszium: négyzetár, nyitva d. u. 9-10 d. u. 1 óráig. Többi társulatok 6-8 kr. deléltől 6-12-ig. Magyar kereskedelmi muszium (Városliget) 9-12-ig. Haza temekélt 11-12-ig. Nyitva d. u. 9—12-ig és d. u. 3—6 óráig. Vasnap d. u. 20 kr deléltől 6-ig. — Igazgatószobák és kereskedelmi iroda nyitva d. u. 9-10 d. u. 12-ig. — Tulaközös iroda (V. Akadémia-útcán 13.) nyitva deléltől 6-ig, d. u. 12-ig és d. u. 3—6-ig. Utazás és vasúti iroda d. u. 9—12 óráig. Magyarok bejövetele körké a városban, megtekinthető esti 6 óráig 50 kr. díj mellett. Az 1848—49-ik szabadságharcunk emlékműze ma Karoly-kört 3. sz. reggel 9-10 d. u. 1-ig látható. Szabadalmi levéltár (Linzeitler-utca), nyitva deléltől 6—12-ig.

Kivonat a hív. lap febr. 7. számából. Árvérsek a fővárosban. Róza Mihály 4521 frrt becsült ingós. febr. 9. VI. ker. róza-utca 62. szám. Anisz Jenő 308 forintra becs. ingós. febr. 11. V. ker. nádor-utca 23 szám. Weisz József 2534 forintra becs. ingós. febr. 22. VI. ker. Terezkört 19. szám. Neumann Samu 356 forintra becsült ingós. febr. 8. VII. ker. Barcsay-utca 6. szám. Blaustein József 1992 forintra becs. ingós. febr. 8. VI. ker. dalnok-utca 1. szám. Dr. Zoltán Géza 480 frrt becs. ingós. febr. 12. VI. ker. Teréz-kört 17. szám. Winkler Imre 1530 frrt becs. ingós. febr. 12. VI. ker. Rispert-utca 4. szám. Dr. Frenkl Sándor 13125 forintra becs. ingós. március 28. V. ker. akadémia-utca 22. szám.

Árvérsek a vidéken. Friedmann Gábor 7992 frrt becs. ingós. febr. 10. Miskolcon. Surányi János 44551 forintra becsült ingós. febr. 15. Győrött. Ehrenreich Izidor 1100 frrt becs. ingós. febr. 25. Törnyán. Spitzer Bernát 3377 forintra becsült ingós. febr. 19. Torontál-Vasárhelyen (Anallaiwa). Sándor János 390 frrt becs. ingós. febr. 8. Váladon.

Csohánytások. A budapesti kir. törvényszék részéről Peth Gábor kereskedő ellen. Csöbbitésről dr. Istvánffy Lajos kir. törvényszéki bíró. Ötvenegyet, a határőrség, a szilárd Perencz, helyettesített dr. Lehotzky Antal budapesti ügyvéd nevezettek ki. Bejelentési határidő március 7. — A budapesti kir. törvényszék részéről Balogh és társa budapesti kereskedő ellen. Csöbbitésről Karacsy Gerő kir. törvényszéki bíró, tömegmondokul dr. Berzeli Antal, helyettesítél dr. Csányvárszky Aladár budapesti ügyvéd nevezettek ki. Bejelentési határidő március 7. — A kaposvári kir. törvényszék részéről Epstein József kereskedő ellen. Csöbbitésről Perzel Ákos törvényszéki bíró, tömegmondokul Schwarz Samu, helyettesítél dr. Löwenthal Odón ügyvéd nevezettek ki. Bejelentési határidő március 20. — Az 6-pártnál kir. járásbírók részéről Schaffer L. 6-banovány kereskedő ellen. Csöbbitésről dr. Milánovits Mihály, 6-pártnál ügyvéd, helyettesítél Rupp Károly községi jegyző, tömegmondokul Ogricovits Dénel 6-banovány községi jegyző. Bejelentési határidő febr. 28.

Pályázatok. A beszerzésbányai pénzügyigazgatóságnál számszítási, — a nagyváradi pénzügyigazgatóságnál díjtalan adóhivatali gyakorlati, — a dunaszékhelyi adóhivatalnál adótechnikai, — a budapesti kir. törvényszékénl jegyzői, — a lugosi pénzügyigazgatóságnál állami vezetésű, — a pozsonyi adóhivatalnál adótechnikai, — a szentendrei adóhivatalnál adótechnikai, — a levai pénzügyigazgatóságnál hivataliszojai, — a temesvári posta- és táviratigazgatóságnál postamesteri, — a pécsi posta- és táviratigazgatóságnál postamesteri, — a temesvári posta- és táviratigazgatóságnál postamesteri, — a budapesti posta- és táviratigazgatóságnál postamesteri, — a kassai posta- és táviratigazgatóságnál postamesteri, — a nagykirályi járásbírószágnál albrói, — a nagyzebeni adóhivatalnál adóhivatali segéd, — a kolozsvári pénzügyigazgatóságnál végrehajtói, — a budapesti pénzügyigazgatóságnál adóhivatali segéd, és szolgái, — a nagyváradi kir. posta- és táviratigazgatóság kerületében több szolgái a zilahi kir. törvényszékénl irnoki, — a budapesti kir. törvényszékénl irnoki, — a nagybeskeréki kir. járásbírószágnál III. oszt. hivataliszojai, — az ogolmi

